

naar jeg vidste, at man vilde rejse en stor Støtte for de Faldne og sætte paa den: De faldt med *Ure!* Naar imidlertid mine Modstandere have indtaget min Plads, betvivler jeg, at de ville rejse mig en saadan Støtte. Jeg veed ikke, om det skal være en *Ure* hurtig at gjøre Ende paa sig selv og sine Efterkommere; men det er den *Ure*, jeg skuer i Fremtiden, og den betækker jeg mig meget for. Jeg vil meget hellere ved rolige, besindige Fornuftslutninger handle saaledes, at jeg og mine Efterkommere efter mig kunne faae Lov til at leve. Det anser jeg for en langt større *Ure* end at lade sig slaa ihjel for fantastiske *Sveer*. Saa meget til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (*N. P. Jensen*). — Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (*Scavenius*). Han var den Interessanteste af alle dem, vi hørte igaar, og tillige den Klarest; derfor har jeg speciel Lykt til at give mig af med ham. Han begyndte sit Foredrag med at udtale, at der var baade lyse og mørke Sider ved denne Sag, og han vendte sig først til at vise os de lyse Sider. De bestode i, at nu vare alle Sagkyndige blevne enige, hvad de ikke have været før, og derfor var han saa overordentlig glad. Efter hans Formening var der ikke en eneste Sagkyndig, uden at han var enig i, at Kjøbenhavn skulde befæstes, men jeg tillader mig dog meget at betvivle dette. Det kommer an paa, hvor Mange det ærede Medlem regner med til de Sagkyndige (*Scavenius: Ja!*). Det ærede Medlem siger *Ja*, og det er *Ulykken*; thi man er altsaa begrænset. Skal man derimod have *Alle* med, som man har Grund til at regne blandt de Sagkyndige, betvivler jeg, at det ærede Medlem har Ret. Der er *Nogle*, som maaste med lige saa stor Ret kunne regnes til de Sagkyndige, som de, det ærede Medlem henregner dertil, og som kunne være uenige med de *Andre*. En anden lys Side, som det ærede Medlem rullede op for os, var, at det var et rent og klart Standpunkt, her var Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning eller *Ikebefæstning*; og han spaaede da, at vi om spie Tid vilde komme ud til Folket. Dette var egentlig ingen Profeti; thi det er *Noget*, der skal ske, men hvorvidt det skal ske lidt før eller lidt senere, derom lader det til, at det ærede Medlem er lidt bedre underrettet end de *Fleste*. Iffor oplevede vi ikke sjældent, at Ministeriet spillede denne Trumf ud for os; en saadan Trumf er ikke i *Nar* kommen fra Ministeriet, men den kommer nu fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (*Scavenius*). Jeg betvivler ikke, at det ærede Medlem er godt underrettet, og altsaa tager jeg her det ærede Medlem i Regjeringens Sted som dens *Forspøft*. Jeg betvivler ikke, at det forhold sig, som det ærede Medlem siger, og jeg er enig med ham deri. Det er mig altid hjært,

naar jeg kan være det, men det er meget sjældent, jeg er det. I det Stykke, at vi med Hensyn til dette Spørgsmaal snart kunne vente at blive henviste til *Belgernes Dom*, og at det ærede Medlem er blandt dem, der ville respektere *Belgernes Dom*, derom ere vi altsaa enige (*Scavenius: Nei!*). Ikke? Det ærede Medlem vil ikke? *Ja*, saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem haster saa stærkt med at faae Spørgsmaalet ud paa *Valgtribunen*. Det er i mine *Dine* en daarlig Trøst, at det ærede Medlem har Plads i en folkevalgt Forsamling, naar han er valgt af *Belgere*, hvis *Dom* han ikke godkender. Var jeg i det ærede Medlems Sted, vilde jeg ikke stille mig. Jeg vilde ikke modtage *Valg* af *Nogen*, hvis Mening jeg, i det Dieblif jeg blev valgt, ikke anerkjendte. (*Scavenius: Jo!*) Det ærede Medlem siger: *Jo*; han vil alligevel, men nu vil jeg ogsaa engang profetere, og min Profeti skal gaa ud paa, at det Standpunkt, det ærede Medlem her indtager, ofte bringer det til at ringe for *Belgernes Dre*, og at de derfor ville give ham hans *Pas* paa graat Papir. Hvad enten vi nu imidlertid kunne være enige eller ikke om, at det er en lys Side, at vi nu spørge rent og klart, om *Kjøbenhavn* skal befæstes eller ikke, maa jeg i alt Fald i *Modsætning* til det ærede Medlem sige, at jeg bærer mig for *Belgernes Dom*, den blive nu, som den vil. Kommer her et *Folkething*, som vil have *Kjøbenhavn* befæstet, bliver *Kjøbenhavn* befæstet, og kommer der et *Folkething*, som ikke vil have *Kjøbenhavn* befæstet, have vi det ærede Medlems *Garanti* for, at vi ville blive sendte hjem nok en Gang. (*Scavenius: Mange Gange!*) Det ærede Medlem siger mange *Gange*; og det kan gjerne være; men det maa dog vel høre op engang. Jeg skal dog benytte mig af *Leiligheden* til at sige det ærede Medlem, at det er en eiendommelig *Maade* saaledes paa *Forhaand* at lade *Belgerne* vide: *Ville I ikke lige strax med det Gode*, skulle vi nok lære *Øder* dertil ved at kommandere *Øder* til at møde saa tidt til *Valg*, at I omsider give efter. Det ærede Medlem tilnæfker mig sit *Bifald*, og han tror altsaa ogsaa, at *Belgerne* ville blive fjede af disse mange *Dpløsninger*. Det skulde mere mig at faae at se, om det ærede Medlem faar *Ret*; jeg betvivler det. — Vi komme nu til de mørke Sider; men jeg vil dog i *Forbigaaende* bemærke, at de Sider, der ere mørke for det ærede Medlem, ere de *Ljyeste* for mig. Den mørkeste Side skal som bekendt være den, som er sat i *Spidsen* for *Flerतालlets* Forslag, nemlig en *Formue- og Indkomstskat*. Dette anser det ærede Medlem for at være meget mørkt; men jeg tilstaar, at det er et lyst Punkt for mig. Det er mig umuligt med den bedste *Willie* af *Verden* at fatte det ærede Medlems *Stilling*. Naar det ærede Medlem med fuldt *Ulvor* forskifrer os, at *Danmarks* *Stjæbne* beror paa, at vi hurtig tage fat